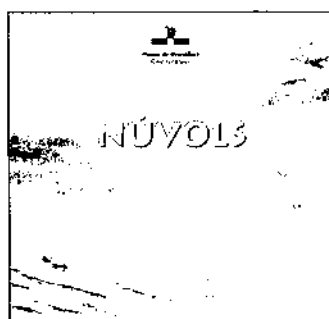

RESSENYES

NÚVOLS (Exposició)

Museu de Granollers-Ciències Naturals

Museu de Granollers-CCNN, del 23 de setembre al 11 de desembre de 1994

Museu de Gavà, del 16 de març al 30 d'abril de 1995

Museu les Moleses, Montcada i Reixac, del 16 de maig al 16 de juny de 1995

NÚVOLS (Catàleg)

Miquel Meseguer (Text)

Siqui Sánchez (Fotografia)

Museu de Granollers, Granollers 1994. 38 pàg.

Resulta que els núvols són ben diferents del que pensàvem: uns vapors aquosos suspesos a l'atmosfera, de formes i colors sempre mutables. Aquesta mutabilitat i la seva inaprehensibilitat (podem caminar a través dels núvols) ens ha fet reflexionar sobre la naturalesa dels nostres esperits; la seva capacitat de barrar el pas a la llum del Sol, de portar el llamp i la pluja, ens ha empès a intentar comprendre el món. Des de sempre, els núvols ens han servit per representar allò que no es veu, donaven corporeïtat a l'aire invisible, aportaven la tercera dimensió a la pintura molt abans de la utilització de la perspectiva euclidiana. Velàzquez i Magritte ho sabien molt bé.

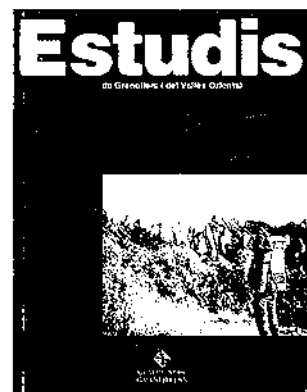
Resulta que la seva realitat va més enllà d'allò que sempre s'ha intuït: per començar, no són de vapor d'aigua, sinó que estan fets de milions de gotetes d'aigua que són centenars de vegades més petites que les de pluja i, fins i tot, de petits cristalls de gel. Resulta que efectivament ens permeten veure allò que és invisible, però que no es tracta de l'infinit inaprehensible sinó de la circulació de masses d'aire diferenciades, empeses per l'energia solar i modulades pel relleu i el fet que el nostre planeta dona voltes sobre si mateix. Resulta que tot això fa que els núvols es mantinguin en equilibri metastable i siguin la conseqüència de processos que tot just comencem a esbrinar. Encara més, es poden classificar, no sols en funció de la seva composició i dels processos dinàmics que els han creat, sinó

també en funció de la seva forma.

Una exposició que, a més d'introduir-nos en aquesta nova percepció dels núvols, ens mostra "una part minúscula de les formes més comunes dels núvols" tal i com es llegeix a la presentació del catàleg d'aquesta exposició. Per cert, un catàleg i un pòster curiosament editats pels realitzadors d'aquesta suggestiva exposició, el Museu de Granollers, i que transcendeix la seva funció de catàleg ja que es tracta d'una bona obra de referència sobre classificació de núvols. Feia més de vint anys que no se n'havia publicat cap altra en català. Els textos que acompanyen les fotografies de l'exposició estan impresos sobre metacrilat, una transparència que ens fa pensar en la pròpia inaprehensibilitat dels núvols. Les fotografies tenen totes data i lloc, les rodalies de la serralada del Montseny: una altra referència a la seva mutabilitat i a la seva constància. I és que la percepció científica de la natura mai no ha estat renyida amb la poesia.

Josep Lascarain

Conservador de Patrimoni Natural del Museu de Gavà

ELS ORÍGENS DE L'EXCURSIONISME A GRANOLLERS (1877-1936)

Francesc Roma i Casanovas

Estudis de Granollers i del Vallès Oriental núm.5, Ajuntament de Granollers - Agrupació Excursionista de Granollers, 1994. 144 pàg.

La publicació del número 5 de la col·lecció *Estudis* és motiu de satisfacció per una doble raó. En primer lloc, perquè suposa la represa de la col·lecció després de tres